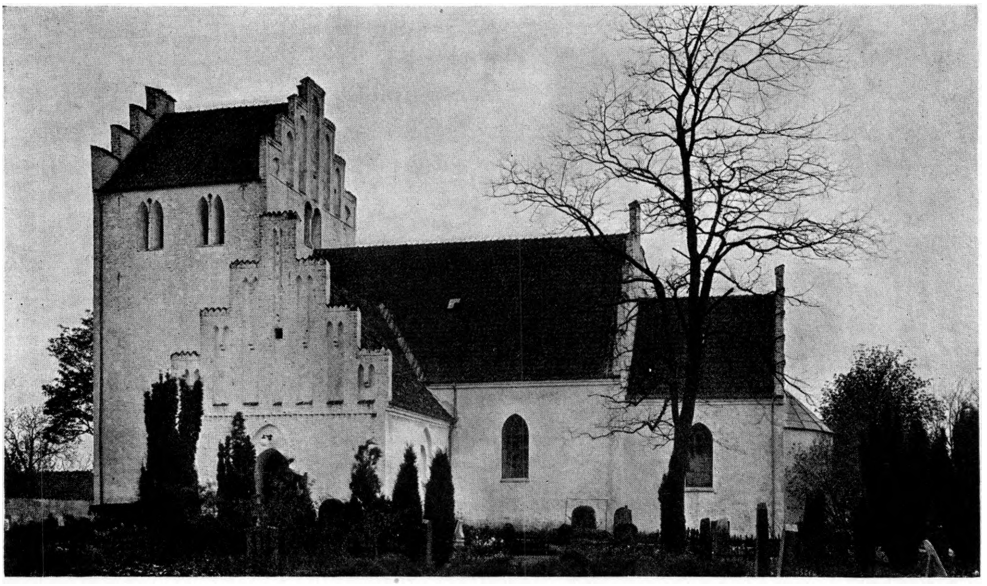

V. H. 1931

Fig. 1. Alsted, Ydre, set fra Syd.

ALSTED KIRKE

ALSTED HERRED

Kirken blev 1360 henlagt under Sorø Kloster og hørte til dette indtil 1687, da den kom under Næsbyholm[1]. Herfra overgik den til Selveje 6. Juni 1925.

Kirken ligger paa en Højning i den vestlige Del af Alsted By. Kirkegaarden er udvidet baade mod Nord og Syd, men har sengotiske Hegnsmure af Munkesten paa de to andre Sider. Paa Vestsidens nordre Del findes en samtidig, vandret afdækket Port med bred Rundbue, falset til begge Sider. I dens nordre Pille en lille Niche med Spærstik. De nyere Mure er af Mursten med fladbuede Blændinger. Alle Mure er hvidtede.

Bygningen bestaar af romansk Skib, Kor og Apsis samt gotisk Taarn, Vaabenhus og Nordkapel.

Den romanske Kirke er næsten helt igennem opført af ret regelmæssig tilhuggede, smaa, langagtige *Faksekalks-Kvadre* i jævne Skifter. Hist og her er der dog anvendt Kamp, navnlig i Skibets Vesthjørner, hvor Murværket synes at være omsat. Skibets romanske Murhøjde er o. 5 m over det nuværende Terræn. Spor af romansk Murbehandling med kvaderridsede Fuger og et tykt, dækkende Pudslag ses baade indvendig og udvendig. Korets Østvæg og det østligste af dets Sidevægge har ligesom Apsiden fint glittet Kalkmaleripuds udenpaa et grovere, muligvis ældre, Pudslag, der er pikhugget, for at den fine Puds skulde binde bedre.

De oprindelige *Døre* er forsvundne, da der ud til de to sengotiske Sidebygninger blev brudt Arkadebuer, som senere atter er tilmuret. Af *Vinduerne* staar Apsidens samt Korets Nordvindue blændede i Lysningen. Da den indvendige Tilmuring af Vinduet i Apsis blev borttaget ved Kalkmaleriernes Restaurering i 1893, fandt man nogle Skaar af et middelalderligt *Glasmaleri* (sml. S. 318). Skibet maa i hver Langmur have haft tre Vinduer, af hvilke Overdelen af de to vestligste Par ses over Hvælvene, udvendig tilmurede med Munkesten. Det vestligste Sydvindue staar dog som en Niche inde i selve Kirken. Korvinduet har en meget skraa Saalbænk, men er slankere end Skibets, ogsaa i Lysningen. Indvendige Vinduesmaal: Korets Nordvindue 178 x 96 cm, i Lysningen 125,5 x 52,5 cm, Skibets vestlige Sydvindue 155 x 104 cm, i Lysningen 119 x 58 cm. Den brede og høje Korbue har enkle Kragsten af Faksekalk med skraa Underkant; Buetoppen ligger 4,20 m, Kragbaandenes Underkant 2,60 m over Skibets Gulv. Apsis har Halvkuppelhvælv. De romanske Gavle er bevaret, opført af samme Materiale som den øvrige Kirke, indvendig upudsede og med aabne Bomhuller; i Gavlen mellem Kor og Skib er en sikkert oprindelig Aabning dækket med fire gamle Egeplanker. I Gavlens Østside sidder endnu et lille Stykke af Kor-Tagets kantstillede Rygaasbjælke, o. 24 x 24 cm.

Sentmiddelalderlige Omdannelser og Udvidelser. De gotiske Bygningsarbejder ved Kirken er alle yngre end o. 1400, men vistnok ogsaa ældre end 1500. Om deres indbyrdes Rækkefølge er det vanskeligt at udtale noget sikkert. Kor og Skib blev i denne Periode overdækket med henholdsvis eet og to Krydshvælv af almindelig gotisk Karakter; Gjordbuen i Skibet er dog to Sten bred. Samtidig er Sidemurene blevet forhøjet, og paa hver af de to Østgavle paamuredes ni Kamtakker. Fra samme Tid stammer formentlig ogsaa et meget stort, fladbuet Vindue, som spores i Skibets Sydmur.

Tilbygningerne er alle af Munkesten paa Kampestenssyld. *Taarnet* er bygget i »polsk Skifte«. Taarnrummet har mod Skibet en stor, svagt tilspidset Rundbue med hulkantede Kragbaand af Tegl, og dækkes af et samtidigt Krydshvælv med spidse Kvartstens Skjoldbuer, der dog mangler mod Øst. Vinduerne mod de tre frie Sider sidder indvendig under store spidsbuede Spejl, og tilsvarende kan spores i det ydre, men de er iøvrigt ommurede i ny Tid. Adgangen til Mellemstokværket har oprindelig været ad en Fritrappe til en fladbuet Dør østligst paa Nordsiden (nu et moderne Trappehus), i Vest findes her et lille fladrundbuet Vindue med udvendig Fals. I de to øvre Stokværk er der spidsbuede Spareblændinger, mod Nord og Syd to, mod Vest en enkelt meget stor, og i Klokkestokværket er der en lignende ogsaa mod Øst. Her findes i hver af Blændingerne parvis samlede, spidsbuede Glamhuller med Midtstav og Toprude, i Øst dog fladbuede og med Aftrapninger paa Midtstaven som en Art

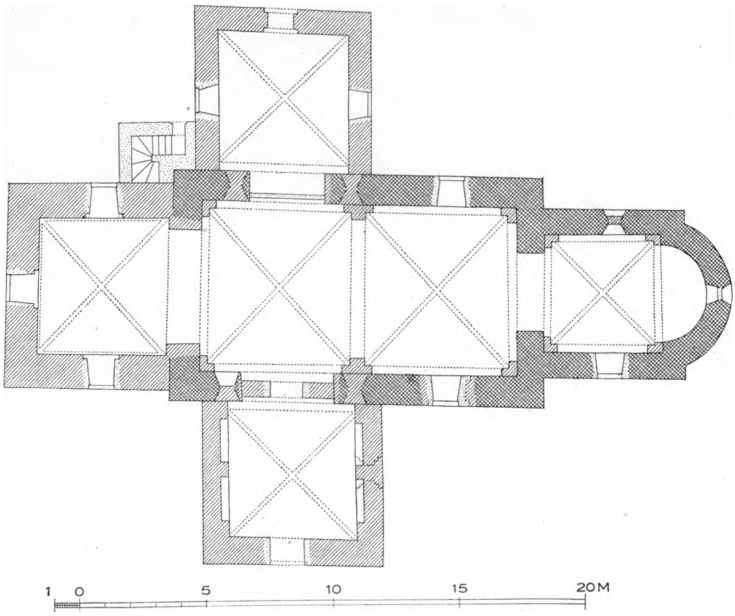

Fig. 2. Alsted. Plan. 1:300. Maalt af C. G. Schultz 1931.

Kapitæl og Base. I samme Stokværk er talrige radialt stillede Bomhuller. Gavlene har syv Kamtakker med indbyrdes afvigende Blændingsdekorationer, mod Øst fem simple, spidsbuede Højblændinger og yderst to skraatstillede Skjoldblændinger, mod Vest syv spidsbuede Høj blændinger, i hvis Bund forsænkede Dobbeltblændinger med Spærstik.

Ved Skibets Nord- og Sydside er opført to ret ensartede Tilbygninger. Den søndre, der er den laveste, men har en meget høj Gavl, anvendes nu som *Vaabenhus*. Det har en i ny Tid udvidet Indgangsdør i oprindeligt, spidsbuet Spejl og et fladrundbuet, falset Østvindue, udvendig i spidsbuet Spejl, indvendig i en svagt tilspidset Blænding. Under Gesimshøjde et omløbende Savskifte. Meget høj, syvtakket Kamgavl med syv Dobbeltblændinger, tvedelte af Hængestave, de to yderste spidsbuede, de øvrige med Spærstik. Midtblændingen er smallere end de øvrige. Rummet, der ses tidligere at have været forbundet med Skibet ved en vistnok allerede i gotisk Tid tilmuret, spidsbuet Arkade, dækkes af et Krydshvælv med spidsbuet Skjoldbue mod Skibet og med Overribber, der har Tværsten. Baade i Øst- og Vestvæggen findes to brede, fladbuede Blændinger.

Nordkapellet har en falset Gavldør, hvis tilspidsede Buestik er ommuret, samt nye Vinduer i Sidemurene. Over Døren et lille Hoved, vistnok udskaaret i Kridtsten, men tykt overhvidtet. Under Gesimserne en svagt udkragende Trappefrise. Gavlen, der er adskillig lavere end Vaabenhusets, har syv Kamtakker og syv Dobbeltblændinger med Hængestave, de tre midterste aftrappede,

det følgende Par med Spærstik og de to yderste fladbuede (Buen udhulet i den vandrette Dæksten). Ogsaa her er Midtblændingen smallere end de øvrige. Ved Gavlens Fodlinje et to Skifter højt Blændingsbaand. Rummet dækkes af et Krydshvælv, der har svagt tilspidset Skjoldbue mod Skibet og Overribber med Tværsten. Den spidsbuede Aabning til Skibet blev i Midten af 1700'erne tilmuret med en tynd Mur af Bindingsværk.

I ny Tid er der ved Taarnets Nordside opført et meget stort *Trappehus* af gule Flensborgersten, Taarnets Sydside er skalmuret og Kirken har faaet spidsbuede Støbejærnsvinduer.

Tagværkerne er alle nye, af Fyr. Over den nordre Udbygning ses i Gavlen Aftryk af det oprindelige Tagværk, der har været rejst, før Taggavlen muredes. Det har været af Dragerstolstype med to Lag Hanebaand.

Kirken staar nu hvidtet og hængt med Vingetegl, med Undtagelse af Apsis, der har moderne Zinktag. Kamtakkerne er afdækkede med Munketegl. 1749 blev Taget istandsat, men da tyvagtige Mennesker havde stjaalet en Del af Blyet, maatte det tildels erstattes med Tegl.

En Del glaserede og mønstrede *Gulvfliser* fra 1200'erne er ved en Restaurering o. 1900 blevet museet. Fliserne er dels af den store aflange Type, som særlig kendes fra Ringsted og Sorø (sml. S. 52, Fig. 27, øvre Række, og S. 137, Fig. 20 tilhøjre), dels kvadratiske med Bladværksmotiver.

KALKMALERIER OG †GLASMALERIER

I Apsis afdækkedes i 1892 en romansk Udsmykning fra o. 1200, som i 1893 blev restaureret af J. Kornerup og i 1918 genrestaureredes af E. Rothe. Hovedfremstillingen (Fig. 3) er en tronende Kristus i Mandorla, omgivet af Evangelistsymbolerne samt yderst fire staaende Figurer, i Nord Maria og Ærkeenglen Rafael (hvis Navn læses med hvide Majuskler over hans Hoved, paa tilsvarende Maade som ved Matthæusenglen), i Syd Johannes og en anden Ærkeengel. Evangelistsymbolerne holder Bøger, Johannes en Skriftrulle, Englene en korsmærket Kugle. Baggrunden er dybtblaa med brede, grønne Striber udenom, Gevandterne hvide, rødbrune eller gulbrune med mørkere Foldelinjer, i de hvide Gevandter baade blaa, grønne og brune. Henunder Billedet løber en prægtig farverig Frise, meget beslægtet med en Frise paa Korets Nordvæg i Hjørlunde (Frederiksborg Amt): stribede, knækkede, perspektivisk tegnede Baand indrammer runde og firkantede Felter med Bladduske og Helgenbrystbilleder paa rødbrun Bund; ogsaa nogle elegant udførte hvide Fugle (Hejrer eller lignende) indgaar i Frisen. Denne brydes i Øst af et

E. Rothe 1918

Fig. 3. Alsted. Kalkmaleri i Apsis.

Vindue, der omrandes af en Perlebort; i Vinduessmigen en Frise med Korsblomster i Cirkelfelter paa blaa Bund. Langs Hvælvingens Forkant løber en skaktavlet Frise dannet af smaa hvide Prikker paa et rødbrunt og et gulbrunt Baand, og endelig spores foroven paa Korets Østvæg over Hvælvingen Rester af en Mæanderfrise. Draperiet, der er malet under den nedre Frise i Apsis, er helt nyt. Paa Grund af Beskadigelser i Murværket og Pudslaget har ogsaa enkelte Dele af det øvrige Maleri maattet rekonstrueres af nyt, saaledes især det midterste Parti af Kristusfiguren. Ansigterne og andre Enkeltheder er opmalede. Af Frisen er den nordre Halvdel bedst bevaret.

1893 fandtes i Apsisvinduet (sml. S. 314) et Brudstykke af et **Glasmaleri* fra den senere Middelalder, muligvis Jomfru Maria med Barnet, udført med mørke Linjer paa klar Bund. Nu i Nationalmuseet. 1757 sad i Vinduet ved Prædikestolen to †*glasmalede Vaaben,* Chr. Mac. Alpins og Kirstine Gagges (sml. nedenfor).

INVENTAR

Alterbordet, fritstaaende i Koret lidt indenfor Apsisbuens Kant, er muret, men moderne cementpudset.

Altertavlen er et Maleri, Kristus og Synderinden (Joh. 8, 3), af A. Dorph 1879. Den tidligere Tavle: Kristus og de to Kvinder, malet af Fru Ingemann (sign. Lucie Maria 1833), er nu i Ligkapellet. Denne Tavles Forgænger var en †»*Katekismus-Tavle«* fra 1593, som (efter Præsteindberetningen 1755) foroven havde Skriftstedet Joh. 3,16—17, derunder 1. Cor. 11—26 »skrevet paa Dansk, Latin og plat Tysk« derunder atter paa seks Tavler i to Afdelinger Indstiftelsens Ord (paa de tre Sprog) og endelig forneden tre smaa Afdelinger; i den første: Christianus Macabeus Alpinas og Fru Kerstene Gagges Navne og Vaaben; i den midterste: »Deficiente tandem et ad lucem evangelii penitus evanescente superstitione pontificica in locum putridorum idolatorum hane tabulam mensæ domini destinatam sumptu ecclesiæ fieri curavit Christianus Macabeus Alpinas primus illustris gymnasii Sorensis præses Ao Salutis XCIII sup MD« (»Da den papistiske Overtro omsider svandt og fuldstændigt veg for Evangeliets Lys lod Christian Macabeus Alpinas [dvs. Mac. Alpin], den første Forstander for den berømmelige Sorø Skole, i Frelsens Aar 1593 paa Kirkens Bekostning denne Tavle gøre, bestemt til Herrens Bord i Stedet for de raadne Afgudsbilleder«); i den tredje: »Dominus Martinus Petri eo tempore huius ecclesiæ pastor fuit curatores templi Nicolaus Petri et Petrus Jacobi« (»Hr. Morten Pedersen var paa den Tid denne Kirkes Præst, Niels Pedersen og Peder Jakobsen Kirkeværger«) hver med sit Bomærke. Af den †*middelalderlige Altertavle* fandtes endnu 1755 nogle Billeder »her og dér i Kirken«.

Altersølv. Kalk (Fig. 6) af kbh. Prøvesølv fra o. 1590, 21 cm høj, med

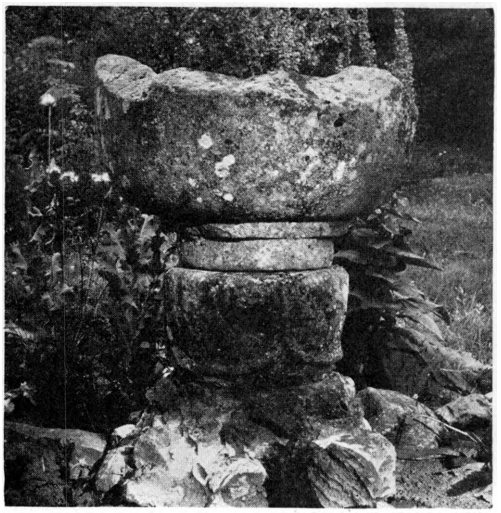

V. H. 1928

Fig. 4. Alsted. Font i Præstegaardshaven.

M. M. 1914

Fig. 5. Alsted. Font.

sekskantet Skaft, seksdelt Knop med seks støbte Kerubhoveder, sekssidet Fod, der vekselvis har graverede Kerubhoveder og Frugtfestons; under Foden graverede Versaler: »Alstedt Kirkis Kalck og Disk fornyet Anno 1625. H. Geron Knop oc Kirkevere Niels Gad oc Anders Jensøn oc Vecten derpaa er 46 Lot.« Foden er stemplet med det ældste Københavns-Mærke, et kronet K (Olrik Nr. 592), og et Mestermærke (Olrik Nr. 491). Fornyelsen i 1625 har sikkert været Paasætningen af Kerubhovederne og muligvis Graveringerne. *Disk* med graveret Cirkelkors, sikkert fra 1625. *Oblatæske* af kbh. Prøvesølv 1863.

Alterstager, gotiske, 30 cm høje, med Skaft-Ring og stor Fod- og Lyseskaal.

†*Røgelsekar,* gammelt, »af Messing«, nævnt 1709, da det brugtes af Degnen til at hente Ild i.

†Korgitter, nævnt 1755. Over Kordøren stod: »Act. 10,43 Ao 1673 Hans Maler i Nestved«; og paa den anden Side ind mod Koret: »Ao 1673 blev Prædikestolen og Choret af nye stafferet paa Kirchens Bekostning, da Hr. Jacob Burchartsen var Sognepræst og Kirkeværge.«

Font af gotlandsk Kalksten, fra 1200'erne (Fig. 5). Kummen, 88 cm i Tvm., har under et fordybet Baand 16 runde Bægerblade; intet Afløb. Den keglestubformede Fod med øvre Rundstav er af en særlig Sten, delvis skjult i Gulvet.

**Fontekumme* af Granit, stærkt ødelagt, saa at kun Bunden er bevaret blev o. 1910 fundet i Præstegaardshavens Stendige og er nu anbragt i Haven paa en cylindrisk Fod af Faksekalksten med fire Bueslag (Fig. 4).

Fad af Tin, 88 cm i Tvm., fra 1600'erne, med to ret ødelagte Stempler. *Fad* af Messing, fra nyere Tid. *Kande* af Tin, fra o. 1850, med utydeligt Stempel.

Prædikestol fra o. 1850. †*Prædikestol* havde (1755) »Tavlværk og Billedhugger-

arbejde eller Snitværk med Maling og Piller ligesom og Altertavlen«. Under hver af de fire Evangelister, som var malede, stod Skriftsteder (Matt. 6,20, Marc. 1,15, Luc. 11,20, Joh. 17,17) og foran under Billederne af Moses og Frelseren: Joh. 1,17. Over Døren til Prædikestolen: Act. 4,29 og Exod. 4,29, til Gangen: Coll. 4,3 og S. 51,17. Paa Himlen stod Es. 58,1 »med fuld Skrift« og Es. 59,21.

Stoleværket er fra o. 1850.

†Degnestolen bar (1755) Indskriften: »Hoc opus factu(m) est [tempore?] Olavi L Karsemose 1550« (»Dette Arbejde er gjort i Oluf Karsemoses Tid 1550«). Oluf Lauridsen Karsemose var Abbed i Sorø, sml. S. 92, Nr. 18.

†Pulpituret havde (1755) en versificeret Indskrift:

»I unge Folk, hvis Steed paa Pulpitudet [!] falder,
Lad see, I tager til i Viisdom som i Alder,
For alting frygter Gud og horer Herrens Ord,
Som er det ypperste paa denne Verdens Jord.
Hvo som det nemmer ung, hand aldrig det forglemmer,
men finder Trøst deraf, naar Døden Hiertet klemmer.
Saa kommer flittig hid og sambier denne Schatt,
Indtil I sige skal al Verden gode Natt Ao 1684«.

†*Egeskab,* lille gammelt, med stærke Jernbeslag, stod 1709 i Koret.

†Halvkiste af Eg, med Beslag, Laas og Nøgle, nævnes 1709, men fandtes ikke 1715. I Kisten var »nogle gamle ubrugelige Breve«.

Pengeblok, lille, jernbeslaaet, antagelig fra 1600'erne. 1709 nævnes to smaa jernbeslaaede Træblokke.

†*Sejerværk,* gammelt, stærkt forfaldent, nævnes 1709.

Klokker. 1) 1618. Versaler mellem Akantusbladfriser »Verbum Domini manet in æternum. Ao 1618 Hartwich Qvelligh Meyer hat mich gossen«. Paa Legemet tre Medailloner (Tvm. 10, 12, 12 cm) forestillende: Curtius, der styrter sig i Flammerne; Moses med Lovens Tavler og Johannes Døberen med Korslam paa en Bog. Tvm. 90 cm.

2) »Støbt af J. C. Gamst Kiøbenhavn Anno 1829«. Den tidligere Klokke bar (1755) Indskriften: »Vox pereat sed Verbum Dei manet in æternum. Me fecit Johannes Bartholdus Holdtzman Hafn« og paa den nordre Side af Klokken: »Ao 1736 har højædle og velbaarne Hr. Cammerherre C. S. v. Piessen til Næsbyholm og Bavelse ladet denne Klokke omstøbe«. Før den Tid skal Klokken have været »en ældgammel og derhos prægtig Klokke«.

GRAVMINDER

Epitafier. 1) Jacob Borcardsøn, født i Kiøbenhavn af fornemme Forældre 1634, kaldet til Sognepræst for Alsted og Fieniizløv 1663, samme Aar gift

M. M. 1914

Fig. 6. Alsted. Kalk o. 1590, fornyet 1625. (S. 318).

V. H. 1933

Fig. 7. Alsted. Det øvre Stykke af Gravsten Nr. 1. (S. 321).

med sin Formands Enke Birgitte Berthelsdatter Aqvilon, levede sammen 15 Aar (to Sønner og seks Døtre), siden efter 8 Aars Enlighed gift anden Gang med Margarete Clausdatter Borch 1686, levede sammen 9 Aar, 1 Maaned (en Datter). »I 33 Aar arbejdede denne nu salige Sjælehyrde troligen i Herrens Vingaard; han blev Anno 1695 kaldet fra dette Arbejde til Rolighed« i sit 62. Aar. Ottekantet, rød Kalksten, 92 cm høj, med nyforgyldt Frakturindskrift, hvis Lakuner kan udfyldes efter en Afskrift fra 1755. Indmuret i Korets Nordvæg.

2) Jonas Andreas Zimmer, født i Kiøbenhavn 1722 af fornemme Ægteforældre, Sognepræst for Ølstrup og Hove Menigheder i Ribe Stift 1753, gift med dydædle og dydzirede Jomfru Anna Maria Sommer 1754, levede i Ægteskab sammen 13 Aar 5 Uger (een Søn og tre Døtre), Sognepræst for Alsted og Fiennesløv Menighed 1761, i 6 Aar og 5 Uger, men 21. Juni 1767 hjemkaldt af sin Overhyrde efter at have levet 45 Aar mindre 3 Maaneder. Enkel Trætavle med hvidmalede Versaler. Ophængt paa Korvæggen.

3) Johannes Severin Franck, født 15. Okt. 1684, succederende Kapellan til Synder Jernløse og Systrop 1709, gift med Jomfru Maren Jacobsdaatter Lund 29. Okt. 1715 (to Børn), Sognepræst til Alsted og Fjenneslev 1718, gift anden Gang med Jomfru Anna Catharina Schielderup 16. August 1718 (fire Børn), død 8. April 1739. Trætavle i enkel Profilramme med forgyldt Kursiv. Ophængt paa Korets Sydvæg over Degnestolen.

Gravsten. 1) Anne Persdoter, født i Greno, Hr. Michel Pedersens Hustru i Alsted, død S. Annedag 26. [først hugget 28., men rettet til 26.] Juli 1574, i

sin Alders 28. og sit Ægteskabs 4. Aar, med sin Datter Marin Michelsdoter, død »Pijngisaften« 1573, 2 Aar gl.; Fraktur. Foroven (Fig. 7) er et Muslingskal-Bueslag, med Skriftsted (Job. 19), og til Siderne herfor to usymmetriske Bomærkeskjolde og Bogstaverne MJ P E o g A N P E; forneden, under en græsk Indskrift, et Skjold med Blomsterkrans og Kors og Bogstaverne MAR PE. En Versalindskrift paa Latin melder, at »Broderen Morten Pedersen sørgede for Stenen efter Ægtefællen Hr. Michels Paalæg«. Stenen, hvis hele Udsmykning er gjort ved fordybede Linier, er sikkert et Arbejde af Hans Maler i Boskilde (sml. S. 92). Kalksten, trapezformet, 193 x 92—64 cm. I Skibets Gulv. Morten Pedersen er den bekendte historiske Forfatter, Abbed i Sorø (sml. S. 106, 108). Stenen er sikkert oprindelig en middelalderlig Gravsten fra o. 1300.

2) Nu ganske udslidt, »liden aflang Sten indenfor Kirkedøren«, hvorpaa (1755) stod: »Vita qvid est vita. Dominus dedit Dominus abstulit N L« (»Livet, hvad er Livet? Herren gav, Herren tog. N. L.«).

†Kisteplacle, af Messing, over Birgitte Berthelsdatter Aqvilon, født i Skaane i Løderop Præstegaard 11. Dec. 1635, gift med tvende hæderlige Sognepræster i Alsted, Niels Hieronymisøn Knoph i 10 Aar (fire Børn), og Jacob Borchardsen i 14 Aar (otte Børn), død 11. Dec. 1678. Pladen blev fundet ved Nedsættelse af Sognepræst Francks Lig 1739 i den aabne Præstebegravelse, indrammet og ophængt paa 1. Stol nedenfor Jacob Borchardsens Sten af Sognepræst Müller (der 1755 har afskrevet den).

I *†Præstebegravelsen* var (1758) begravet Herredsprovst Hieronymus Knoph, Hr. Niels Knoph og Hr. Jacob Borchardt. 1755 nævnes, at Epitaf Nr. 1 sad paa Korets Nordvæg »ovenover den aabne, men nu tilfyldte Præstebegravelse«.

Runesten. I Taarnrummet er nu opstillet en Runesten, hvis Forside har et Kors og langs Kanten en Indskrift:

ᚼᚿᚴᛁᛚ : ᛋᚨᛏᛁ : ᛋᛁᚾᚨ : ᚦᛁᛋᛁ : ᛁᚠᛏᛁᚱ : ᚢᛋᛏᛁᚾ : ᚨᚢᚴ · ᚠᛚᛁᚱᚢᛚᚢᚱ · ᛒᚱᚢᚦᚢᚱ · ᛋᛁᚾ : ᛋᚢᚾ : ᚢᛋᛏᛁᛋ : ᚨᚦᚨᛚ : ᛘᛁᚴᛁ

eskil: sati: sina: [þesi: eftiR: ystin: auk fliR-bruþur-sin: sun: ystis: aþal: miki

(»Eskil satte disse Stene efter Østen og sin Broder Fler [med Tilnavnet] Adelmærke [eller Adelmege], Østens Søn«)[2].

Stenen, der først omtales i Worms Runeværk (1643), havde, da den opdagedes, Plads i Væggen indenfor Vaabenhusdøren. 1850 »staaer den i Gangen i Alsted Kirke indmuret under Taarnet ligefor Alteret«[3].

KILDER OG HENVISNINGER

Regnskaber 1711—19 (RA). Dokumenter til Skøde 21. April 1711, Læg: Næsbyholm 3, I—II, med Inventarium 1709 (RA). — Kaldsbog fra 1850 (ved Embedet). —

Præsteindberetninger 1755 (NM), 1759 (LA). — Museumsindberetninger af J. B. Løffler 1882, C. M. Smidt og M. Mackeprang 1914. Revideret af P. N. og V. H. 1933.

[1] Repertorium Nr. 2608; Kronens Skøder II, 607. [2] Jacobsen-Moltke: Danmarks runeindskrifter, Nr. 237, Fig. 570—72. [3] Worsaaes Notebog IV, 1850, S. 8.

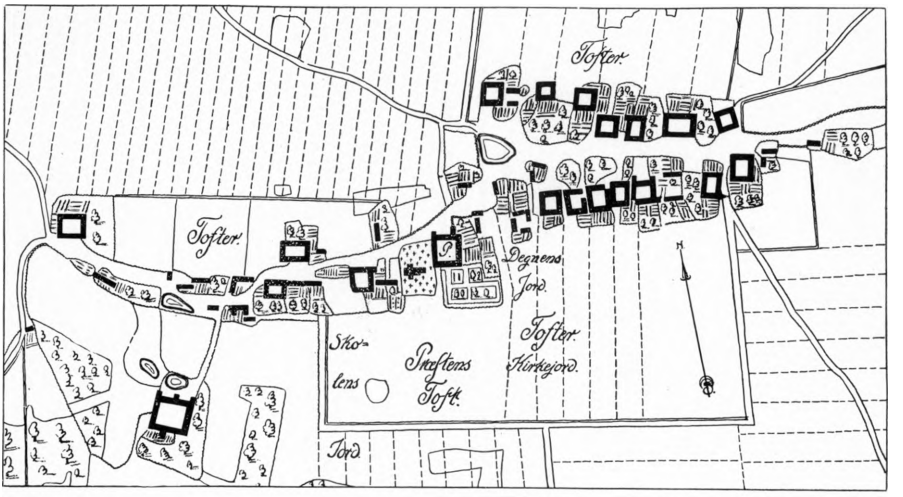

Fig. 8. Alsted 1779—80.